

Veš, o Marija

399

Veš, o Ma-ri - ja, mo - je ve-sel - je? Veš mo - je že - lje?
 Kaj pa ti ho - češ, mo - ja Kra-lji - ca, Ma - ti, De-vi - ca,
 Pa ti, Kralji - ca, si ga že vze - la: ti si ga vne - la.
 Ko pa nam za - dnja u - ra bo bi - la, Ma - ti pre-mi - la,

Lju - bil bi te! Zme - raj pri te - bi ho - tel bi sta - ti;
 da ti po - dam? Dru - ge - ga ni - mam, sr - ce si vze - mi,
 Bo - gu go - ri. Ma - ti pre - bla - ga, ti ga o - hra - ni,
 pri - di po nas! Ti takrat vo - di v raj nas ve - se - li,

lju - blje - na Ma - ti, spom - ni se me, spom - ni se me!
 z na - da - mi vse - mi te - bi ga dam, te - bi ga dam!
 hu - de - ga bra - ni, re - ši ga ti, re - ši ga ti!
 tam bo - mo pe - li hva - lo ves čas, hva - lo ves čas!

Ko gleda Cerkev na dolgo zgodovino Marijinega češčenja, se veseli nepretrgane povezanosti in skladja, nikakor pa se ne veže niti na način mišljenja in izražanja, lasten posameznim dobam, niti na posebne antropološke nazore, ki te načine spremljajo. Cerkev ve, da so nekatere oblike češčenja, same po sebi sicer docela veljavne, vendar pa manj primerne za ljudi drugih časov ali drugačnih kulturnih razmer. (MČ 36)